

ניקולא יוזגוף־אורבך
ואנו היינו כאלומות

קרעי ילדות

בימי נעורי המקדמים
כשאבא ואמא רבו
אמא לקטה אותנו
כאלמות וקשרה
בזרעותיה
ואבא צרח
בקול אימים
ב
ל

ימחה:

'ישרף אלהים,
בבא סאלי מזדין בתחת
רבי שמעון מוצץ. התנאים
שותים זרע של ערבים'.
כמה שנים קדם לכן
הוא פשוט היה
מכה אותה
ואנו היינו כאלמות
פזורות בחדר.

סלעית חוף

הכאב לי שאזכר
כיצד שחקו אותי
דמעותיו המלוחות
של הים, שנגע בי
בהסוס ונסוג לאחור
ואני נותרתי נקשה
וחלולה.